

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Olgy Stránské v právní věci žalobce: **T. R.**, bytem x, proti žalovanému: **předseda Okresního soudu Praha-západ**, se sídlem Karmelitská 19, Praha, o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného,

t a k t o:

I. Žaloba **s e o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou (vlastnoručně podepsanou) doručenou zdejšímu soudu dne 6. 3. 2017 domáhá ochrany proti nezákonnému zásahu, který žalobce spatřuje v rozvrhu práce Okresního soudu Praha-západ na rok 2015.

Soud se nejprve zabýval otázkou, kdo je v dané věci žalovaným. Žalobce v žalobě jednoznačně vymezil nezákonný zásah, před nímž žádá poskytnout ochranu, tak, že spočívá v rozvrhu práce Okresního soudu Praha-západ za rok 2015. Nezákonný zásah žalobce výslovně přičítá jako správnímu orgánu předsedovi Okresního soudu Praha-západ. V petitu žalobce navrhl, aby soud „*vyslovil zákaz správnímu orgánu – Městskému soudu v Praze, Krajskému soudu v Praze, Vrchnímu soudu v Praze, aby v porušování práva pokračoval a přikázal mu, aby obnovil stav, který tu byl před jeho zásahem, nebo že provedený zásah byl nezákonný*“. Žalobce však v žalobě nevymezil žádný nezákonný zásah, kterého se měly dopustit Městský soud v Praze, Krajský soud v Praze nebo Vrchní soud v Praze.

Dle § 83 věty před středníkem s. ř. s. je v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaným ten správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 9. 12. 2014, čj. Nad 224/2014 – 53, uvedl, že soud má jako s žalovaným jednat se správním orgánem, jemuž je nezákonný zásah vymezený v žalobě, po právní stránce přičitatelný.

Žalobce v dané věci jednoznačně uvedl, že nezákonný zásah spatřuje v rozvrhu práce Okresního soudu Praha-západ, v souladu s tím výslovně žalobu označil jako žalobu proti nezákonnému zásahu správního orgánu předsedy Okresního soudu Praha-západ. Význam petitu nelze v tomto kontextu přeceňovat (i vzhledem k tomu, že žalobce se na soud obrátil s desítkami obdobných podání, z nichž některá směřují právě proti Městskému soudu v Praze, Krajskému soudu v Praze nebo Vrchnímu soudu v Praze), neboť z textu žaloby jednoznačně vyplývá, že se žalobce domáhá ochrany před nezákonným zásahem předsedy Okresního soudu Praha-západ. Naopak z ničeho neplyne, že by žalobce tento zásah přičítal Městskému

soudu v Praze, Krajskému soudu v Praze nebo Vrchnímu soudu v Praze.

Dle § 119 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), jsou orgánem státní správy okresního soudu předseda a místopředsedové. Dle § 34 odst. 2 a § 127 odst. 1 zákona o soudech a soudcích vykonává státní správu okresního soudu jeho předseda. Ten může pověřit výkonem státní správy místopředsedy soudů a pověřit jednotlivými úkony státní správy s jejich souhlasem předsedy senátu a ostatní soudce příslušného soudu (§ 121 odst. 4 a 5 zákona o soudech a soudcích). Podle § 41 odst. 2 zákona o soudech a soudcích vydává rozvrh práce předseda soudu.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že správním orgánem (orgánem státní správy), jemuž je přiřítelný žalobcem vymezený nezákonný zásah ve formě vydání rozvrhu práce, je předseda příslušného soudu. Právě takto žalobce označil správní orgán, proti němuž žalobu podal. Je tedy zřejmé, že formální označení žalovaného správního orgánu uvedené v žalobě odpovídá správnímu orgánu, jemuž je jednání, v němž žalobce spatřuje nezákonný zásah, právně přiřítelné. Žalobce tedy označil žalovaného v žalobě správně. Procesní postavení žalovaného v dané věci náleží dle § 83 s. ř. s. předsedovi Okresního soudu Praha-západ.

Z označení žaloby a žalobního petitu, které jsou ve vzájemném souladu, bez jakýchkoliv pochybností plyne, že žalobce podal žalobu proti nezákonnému zásahu správního orgánu ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s. Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.

Žalobce v žalobě neuvedl, jak konkrétně mělo být zasaženo do jeho veřejných subjektivních práv rozvrhem práce soudu. Z žaloby lze dovodit, že žalobce považuje rozvrh práce za nepřezkoumatelný, neboť z něho nelze ověřit řádné přidělování věcí. Z toho lze tedy logicky usuzovat na to, že rozvrhem práce mělo být do práv žalobce zasaženo v souvislosti s nápadem nové věci Okresnímu soudu Praha-západ, v níž je žalobce účastníkem, jejím přidělením do konkrétního soudního oddělení.

Platnost rozvrhu práce je vždy omezena na jeden kalendářní rok. Rozvrhem práce na rok 2015 tak mohlo být zasaženo do práv žalobce nejpozději dne 31. 12. 2015, nikoliv později, neboť po 1. 1. 2016 se již dle rozvrhu práce na rok 2015 při přidělování věcí nepostupuje. O tvrzeném zásahu do svých práv se tak žalobce musel dozvědět již v roce 2015, nepochybně o zásahu věděl dne 1. 1. 2017, kdy sepsal žalobu, kterou dne 4. 1. 2017 doručil soudu formou elektronického podání. V této žalobě napadl rozvrh práce Okresního soudu Praha-západ na rok 2015 (tedy totožný nezákonný zásah), řízení o této žalobě bylo vedeno pod sp. zn. 45 A 7/2017 a skončilo odmítnutím žaloby. Z toho tedy jednoznačně plyne, že o zásahu do svých práv se žalobce dozvěděl nejpozději 1. 1. 2017, kdy žalobu sepsal, ostatně i nyní projednávaná žaloba (obsahově totožná) byla sepsána dle data v ní uvedeného dne 1. 1. 2017. Počátek tzv. subjektivní lhůty pro podání žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného v délce dvou měsíců se tak odvíjí nejpozději od 1. 1. 2017, lhůta uplynula dne 1. 3. 2017. Žalobce podal žalobu v nyní posuzované věci k soudu až dne 6. 3. 2017.

Z výše uvedeného tedy plyne, že žalobce podal žalobu po uplynutí tzv. subjektivní lhůty pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem. Zmeškání lhůty nelze prominout (§ 84 odst. 2 s. ř. s.). Soud proto žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

z důvodu její opožděnosti. Odmítnutím žaloby řízení končí, takže soud pro nadbytečnost již nerozhodoval o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků a o návrhu na ustanovení zástupce.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud na základě § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá právo na náhradu nákladů žádný z účastníků, byl-li návrh odmítnut.

Závěrem soud doplňuje, že nepřehlédl tvrzení žalobce, že je Krajský soud v Praze vyloučen z projednání této věci. Jde o pevnou součást všech formulářových podání žalobce, jehož obsah žalobce neuzpůsobil vymezenému nezákonnému zásahu. Z žaloby není zřejmé, jaký vztah by měly mít specializované senáty Krajského soudu v Praze k posuzované věci, neboť ta se vůbec netýká Krajského soudu v Praze ani jeho předsedy. Byť Okresní soud Praha-západ patří do obvodu Krajského soudu v Praze, úsek správního soudnictví krajského soudu nemá k Okresnímu soudu Praha-západ žádný relevantní vztah, organizačně jej neřídí, nerozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím okresního soudu, žalovaný nemá ve vztahu k soudcům krajského soudu žádnou pravomoc; nejde tedy o případ tzv. systémové podjatosti. Žalobce pak sám vůbec neupřesnil, proč by měly být vyloučeny z projednání věci všechny specializované senáty Krajského soudu v Praze. Tato ryze formálně uplatněná námitka podjatosti nebrání vzhledem ke specifickým okolnostem tohoto řízení vydání rozhodnutí o odmítnutí žaloby pro její opožděnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. března 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pavčina Švejdová